

PROGRAMOZÁS Visszavezetési esetek

Horváth Győző

Ismétlés

- 1. Összegzés
- 2. Megszámolás
- 3. Maximumkiválasztás
 - a. Minimumkiválasztás
- 4. Feltételes maximumkeresés
- 5. Keresés
- 6. Eldöntés
 - a. Mind eldöntés
- 7. Kiválasztás
- 8. Másolás
- 9. Kiválogatás

Összegzés

i f(i) $e \rightarrow f(e)$ $e+1 \rightarrow f(e+1)$ $e+2 \rightarrow f(e+2)$... \rightarrow ... $u-2 \rightarrow f(u-2)$ $u-1 \rightarrow f(u-1)$ $u \rightarrow f(u)$ = S

Megszámolás

```
i T(i) érték
e → IGAZ 1
e+1 → HAMIS 0
e+2 → HAMIS 0
... → ...
u-2 → IGAZ 1
u-1 → IGAZ 1
u-1 → HAMIS 0
=
db
```

Maximum kiválasztás

```
i f(i)

e \rightarrow f(e)

e+1 \rightarrow f(e+1)

e+2 \rightarrow f(e+2)

... \rightarrow ...

u-2 \rightarrow f(u-2)

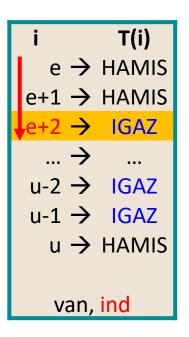
u-1 \rightarrow f(u-1)

u \rightarrow f(u)
```

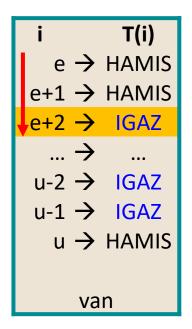
Feltételes maximumkeresés

```
i T(i) f(i)
e \rightarrow HAMIS \quad f(e)
e+1 \rightarrow IGAZ \quad f(e+1)
e+2 \rightarrow IGAZ \quad f(e+2)
... \rightarrow ...
u-2 \rightarrow HAMIS \quad f(u-2)
u-1 \rightarrow IGAZ \quad f(u-1)
van, maxind, maxért
```

Keresés

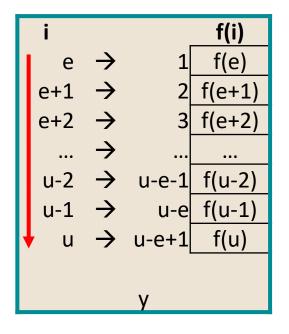
Eldöntés

Kiválasztás

```
i T(i)
e → HAMIS
e+1 → HAMIS
e+2 → IGAZ
... → ...
u-2 → IGAZ
u-1 → IGAZ
u → HAMIS
```

Másolás

Kiválogatás

```
i T(i) f(i) y

e → HAMIS f(e) 1 f(e+1)

e+1 → IGAZ f(e+1) 2 f(e+2)

e+2 → IGAZ f(e+2) db= 3 f(u-1)

... → ...

u-2 → HAMIS f(u-2)

u-1 → IGAZ f(u-1)

db, y
```

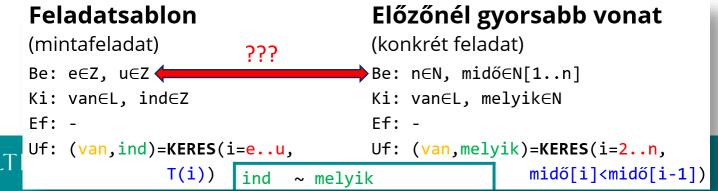
Visszavezetési esetek

Problémafelvetés

Eddig az utófeltételt hasonlítottuk össze, noha a programozási minta sablonja adott adatokra és ezeken értelmezett függvényekre mond valamit.

Mi van akkor, ha a mintafeladat és a konkrét feladat adatai eltérnek, pl. hiányzik vagy más jellegű adat van? Abban az esetben miért vezet helyes működésre a dolog?

Rövidítés = helyettesítés

- A rövidített utófeltétel az eredeti hosszabb (és logikailag helyes) változatot helyettesíti
- A konkrét feladatot felírva csak akkor írhatjuk fel a rövidített formátumot, ha az minden elemében megfeleltethető a hosszabb formátumnak.
- Ekkor a visszavezetés során előállt algoritmus is biztosan helyes megoldása lesz a feladatnak.

```
Uf: db=SZUMMA(i=e..u, 1, T(i))
```

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Rövidítés = helyettesítés

- A rövidített utófeltétel az eredeti hosszabb (és logikailag helyes) változatot helyettesíti
- A konkrét feladatot felírva csak akkor írhatjuk fel a rövidített formátumot, ha az minden elemében megfeleltethető a hosszabb formátumnak.
- Ekkor a visszavezetés során előállt algoritmus is biztosan helyes megoldása lesz a feladatnak. Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i)) és

Természetes visszavezetés amikor minden stimmel

Hány páros szám van a és b intervallumban?

Feladatsablon

```
(mintafeladat)
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: db∈N

Ef: -

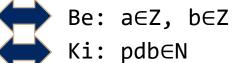
Uf: db=SZUMMA(i=e..u,1,T(i))

1

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Páros számok száma

(konkrét feladat)

. Ef: -

Uf: pdb=SZUMMA(i=a..b,1,i mod 2=0)

Természetes visszavezetés amikor minden stimmel

Hány páros szám van a és b intervallumban?

Feladatsablon

```
(mintafeladat)
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: db∈N

Ef: -

Uf: db=SZUMMA(i=e..u,1,T(i)

1

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Páros számok száma

(konkrét feladat)

Be: a∈Z, b∈Z

Ki: pdb∈N

Ef: -

) Uf: pdb=**SZUMMA**(i=a..b,1,i mod 2=0)

Minden stimmel = az átnevezéseken kívül teljesen megegyezik

- adatok, futóindexek neve
- általános (jelentés nélküli) kifejezések, mint f(i), T(i)
- állandó értékű kifejezések, mint intervallum határ

Természetes visszavezetés amikor minden stimmel

Hány páros szám van a és b intervallumban?

Feladatsablon

(mintafeladat)

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: db∈N

Ef: -

Uf: db=SZUMMA(i=e..u,1,T(i))

1

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Páros számok száma

(konkrét feladat)

Be: $a \in Z$, $b \in Z$

Ki: pdb∈N

Ef: -

Uf: $pdb=SZUMMA(i=a..b,1,i \mod 2=0)$

1

Uf: pdb=DARAB(i=a..b, i mod 2=0)

Minden stimmel = az átnevezéseken kívül teljesen megegyezik

- adatok, futóindexek neve
- általános (jelentés nélküli) kifejezések, mint f(i), T(i)
- állandó értékű kifejezések, mint intervallum határ

Általános visszavezetés szigorúbb előfeltétel

Hány prímszám van a és b intervallumban?

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: db∈N

Ef: -

Uf: db=SZUMMA(i=e..u, 1, T(i))

1

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Prímszámok száma

Be: $a \in Z$, $b \in Z$

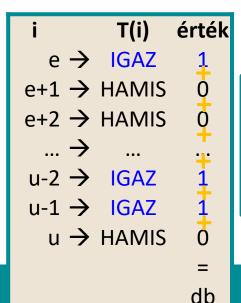
Ki: pdb∈N

Ef: a>0

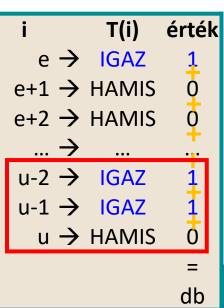
Uf: pdb=SZUMMA(i=a..b, 1, prim(i))

Uf: pdb=DARAB(i=a..b, prim(i))

A konkrét feladat előfeltétele lehet szigorúbb a mintáénál. Ha sok adatra helyes, akkor nyilván a szűkítettre is helyes lesz.

Általános visszavezetés gyengébb utófeltétel

Adj meg egy prímszámot az a és b intervallumban!

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L, ind∈Z
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i)) és
    van->(ind∈[e..u] és T(ind) és
```

Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))

 $\forall i \in [e..ind-1]:(nem T(i)))$

```
i T(i)
e → HAMIS
e+1 → HAMIS
e+2 → IGAZ
... → ...
u-2 → IGAZ
u-1 → IGAZ
u → HAMIS
```

A konkrét feladat utófeltétele lehet gyengébb a mintáénál. Ha a feladat több megoldást is elfogad, akkor nyilván a minta szűkített megoldása is helyes lesz.

Szűkítsük le a feladatot!

Prímszám keresése

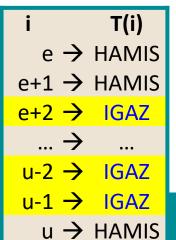
Be: a∈Z, b∈Z

Ki: van∈L, p∈N

Ef: a>0

Uf: van=∃i∈[a..b]:(prím(i)) és

van->(p∈[a..b] és prím(p))

Általános visszavezetés gyengébb utófeltétel

Adj meg egy prímszámot az a és b intervallumban!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z Ki: van∈L, ind∈Z Ef: -Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i)) és

Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))
Uf: (van,p)=KERES(i=a..b,prím(i))

van->(ind∈[e..u] és T(ind) és

 $\forall i \in [e..ind-1]:(nem T(i)))$

Prímszám keresése

Be: $a \in Z$, $b \in Z$

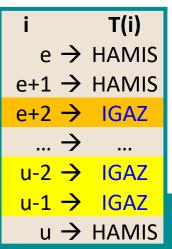
Ki: van∈L, p∈N

Ef: a>0

Uf: van=∃i∈[a..b]:(prím(i)) és van->(p∈[a..b] és prím(p) és $\forall i \in [e..p-1]:(nem prim(i)))$

```
T(i)
   e → HAMIS
e+1 \rightarrow HAMIS
e+2 \rightarrow IGAZ
u-2 \rightarrow IGAZ
u-1 \rightarrow IGAZ
   u \rightarrow HAMIS
```

A konkrét feladat utófeltétele lehet gyengébb a mintáénál. Ha a feladat több megoldást is elfogad, akkor nyilván a minta szűkített megoldása is helyes lesz. → Szűkítsük le a feladatot!

Alteres visszavezetés kevesebb kimeneti adat

Az a és b intervallumbeli egész értékeken hol veszi fel a sin(x) függvény a legnagyobb értékét?

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: -

Uf: maxind∈[e..u] és

 $\forall i \in [e..u]:(f(maxind)) = f(i))$ és

maxért=f(maxind)

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

sin(x) maximuma

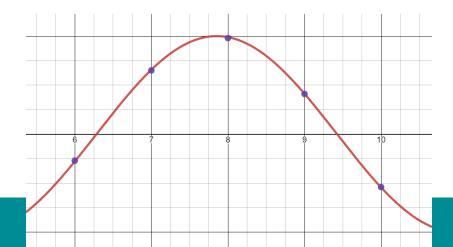
Be: $a \in Z$, $b \in Z$

Ki: hol∈Z

Ef: -

Uf: hol∈[a..b] és

∀i∈[a..b]:(sin(hol)>=sin(i))

Alteres visszavezetés kevesebb kimeneti adat

Az a és b intervallumbeli egész értékeken hol veszi fel a sin(x) függvény a legnagyobb értékét?

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Sa: maxért∈H
```

maxért=f(maxind)

MAX(i=e..u,f(i))

sin(x) maximuma

```
Be: a∈Z, b∈Z
```

$$\forall i \in [a..b]: (sin(hol)>=sin(i))$$
 és

$$MAX(i=a..b,sin(i))$$

A mintafeladat kimeneti adatait segédadattá lehet minősíteni.

- → szigorúbb lesz az utófeltétel, hiszen a megmaradt kimeneti adaton túl másra is tesz megszorítást, de ez nem baj (ld. előzőleg)
- → segédváltozó az algoritmusban

Ezzel párhuzamosan a konkrét feladatba is segédadatot kell bevezetni és szigorítani kell az utófeltételét.

Alteres visszavezetés kevesebb kimeneti adat

Az a és b intervallumbeli egész értékeken hol veszi fel a sin(x) függvény a legnagyobb értékét?

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Sa: maxért∈H
Ki: maxind∈Z
```

Ef: -

```
Uf: maxind∈[e..u] és
    ∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) és
    maxért=f(maxind)
```


Uf: (maxind, maxért)=

$$MAX(i=e..u,f(i))$$

sin(x) maximuma

```
Be: a \in Z, b \in Z
```

```
Ki: hol∈Z
```

Ef: -

```
maxind, maxért ~ hol, maxért
e..u ~ a..b
f(i) ~ sin(i)
```

```
Uf: (hol,)=
```

MAX(i=a..b,sin(i))

A konkrét feladatnak nincs szüksége a segédadatra, csak azért vezettük be, hogy a rövidítés és visszavezetés alkalmazható legyen. Végső soron teljesen ki is hagyható a specifikációból.

A visszavezetési táblázatban ugyanolyan nevűnek tekintjük.

Alteres visszavezetés kevesebb kimeneti adat

Az a és b intervallumbeli egész értékeken hol veszi fel a sin(x) függvény a legnagyobb értékét?

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Sa: maxért∈H

Ki: maxind∈Z

Ff: -

Uf: (maxind, maxért)=

sin(x) maximuma

Be: $a \in Z$, $b \in Z$

Ki: hol∈Z

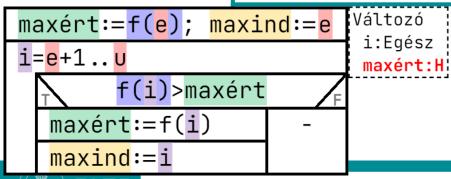
Ff: -

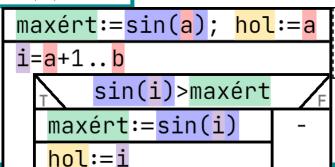
Uf: (hol,)=

MAX(i=e..u,f(i))

MAX(i=a..b,sin(i))

```
maxind, maxért ~ hol, maxért
               ~ a..b
e..u
               ~ sin(i)
f(i)
```


Változó i:Eqész, maxért: Valós:

20

Alteres visszavezetés példa: eldöntés

Keresés

```
Be: e∈Z, u∈Z
Sa: ind∈Z
Ki: van∈L, ind∈Z
```

Ef: -

```
Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))
```

Eldöntés

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Sa: ind∈Z

Ki: van∈L

Ef: -

```
Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))
```

Uf: (van,)=KERES(i=e..u,T(i))

Uf: van=VAN(i=e..u,T(i))

```
ind:=e
ind ≤ u és nem T(ind)
ind:=ind+1
van:=ind ≤ u
Változó
ind:Egész

van:=van:=ind ≤ u
```

```
i:=e

i ≤ u és nem T(i)

i:=i+1

van:=i ≤ u
```


Alteres visszavezetés kevesebb bemeneti adat

Adjuk meg egy természetes szám valódi osztóinak számát!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: db∈N

Ef: -

Uf: db=SZUMMA(i=e..u,1,T(i))

1

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Valódi osztók száma

Be: n∈N

Ki: db∈N

Ef: -

Uf: $db=SZUMMA(i=2...n \ div \ 2,1,i|n)$

Ha a mintafeladat egy olyan bemeneti adata hiányzik a konkrét feladatból, amelyik nem változtatja értékét, akkor ezt helyettesíthetjük egy olyan adattal, amelyik értéke állandó (konstans). Ettől a feladat nem változik meg. Az értéket az előfeltételben határozzuk meg, azaz a konkrét feladat szigorítja azt. A bevezetett konstans értékű adatnak megfelelő változókat segédváltozóknak tekinthetjük.

Alteres visszavezetés kevesebb bemeneti adat

Adjuk meg egy természetes szám valódi osztóinak számát!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z Ki: db∈N Ef: Uf: db=SZUMMA(i=e..u,1,T(i)) Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Valódi osztók száma

```
Be: e∈N, n∈N
Ki: db∈N
Ef: e=2
Uf: db=SZUMMA(i=e..n div 2,1,i|n)
Uf: db=DARAB(i=e..n div 2, i|n)
```

Ha a mintafeladat egy olyan bemeneti adata hiányzik a konkrét feladatból, amelyik nem változtatja értékét, akkor ezt helyettesíthetjük egy olyan adattal, amelyik értéke állandó (konstans). Ettől a feladat nem változik meg. Az értéket az előfeltételben határozzuk meg, azaz a konkrét feladat szigorítja azt. A bevezetett konstans értékű adatnak megfelelő változókat segédváltozóknak tekinthetjük.

Paraméteres visszavezetés több bemeneti adat

Osztja-e k az a és b közötti számok valamelyikét?

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: van∈L

Ef: -

Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i))

1

Uf: van=VAN(i=e..u, T(i))

Valódi osztók száma

Be: a∈Z, b∈Z, k∈N

Ki: van∈L

Ef: -

Uf: $van=\exists i \in [a..b]:(k|i)$

Ha a konkrét feladat olyan plusz bemeneti adatot is tartalmaz, amelynek értéke állandó, akkor

- 1. rögzítsük az értékét (konstans, nem kell feltüntetni az adatok között)
- 2. a visszavezetés így adott érték mellett megtehető, hiszen az adatok egyeznek
- 3. ez k minden lehetséges értéke mellett megtehető, ezért ezt olyan adatként jelezzük, amely a program elején felvesz egy állandó értéket

Paraméteres visszavezetés több bemeneti adat

Osztja-e k az a és b közötti számok valamelyikét?

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: van∈L

Ef: -

Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i))

Uf: van=VAN(i=e..u, T(i))

Valódi osztók száma

Be: a∈Z, b∈Z

Ki: van∈L

Ef:
Uf: van=∃i∈[a..b]:(13|i)

Uf: van=VAN(i=a..b, 13|i)

Ha a konkrét feladat olyan plusz bemeneti adatot is tartalmaz, amelynek értéke állandó, akkor

- 1. rögzítsük az értékét (konstans, nem kell feltüntetni az adatok között)
- 2. a visszavezetés így adott érték mellett megtehető, hiszen az adatok egyeznek
- 3. ez k minden lehetséges értéke mellett megtehető, ezért ezt olyan adatként jelezzük, amely a program elején felvesz egy állandó értéket

Paraméteres visszavezetés több bemeneti adat

Osztja-e k az a és b közötti számok valamelyikét?

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i))
```

Uf: van=VAN(i=e..u, T(i))

Valódi osztók száma

```
Be: a∈Z, b∈Z, k∈N minden k-ra

Ki: van∈L

Ef: -

Uf: van=∃i∈[a..b]:(k|i)

Uf: van=VAN(i=a..b, k|i)
```

Ha a konkrét feladat olyan plusz bemeneti adatot is tartalmaz, amelynek értéke állandó, akkor

- 1. rögzítsük az értékét (konstans, nem kell feltüntetni az adatok között)
- 2. a visszavezetés így adott érték mellett megtehető, hiszen az adatok egyeznek
- 3. ez k minden lehetséges értéke mellett megtehető, ezért ezt olyan adatként jelezzük, amely a program elején felvesz egy állandó értéket

Ez miért is tehető meg, amikor nem is hasonlítanak?

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

Legnagyobb hőmérséklet

Be: $n \in \mathbb{N}$, $h \circ m \in \mathbb{R}[1...n]$

Ki: lnh∈R

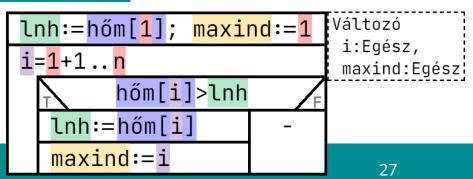
Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)$

Uf: (,lnh)=

MAX(i=1..n,hom[i])

```
maxind, maxért ~ maxind, lnh
e..u ~ 1..n
f(i) ~ hőm[i]
```


Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Legnagyobb hőmérséklet

```
Be: n \in \mathbb{N}, h \circ m \in \mathbb{R}[1..n]
```

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)$

Uf: ∃i∈[1..n]:(lnh=hőm[i]) és

 $\forall i \in [1..n]: (lnh>=hőm[i])$

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: maxind∈[e..u] és
 ∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) és
 maxért=f(maxind)

Legnagyobb hőmérséklet

De ha összehasonlítjuk, akkor maximumkiválasztást csak nyomokban tartalmaz!

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

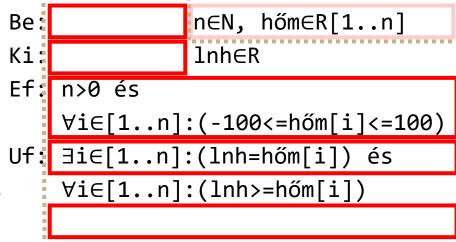
Uf: maxind∈[e..u] és
 ∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) és
 maxért=f(maxind)

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

Legnagyobb hőmérséklet

1. Paraméteres visszavezetés

A tömb olyan értékét nem változtató bemenő adat, amelyet – értékét állandó paraméternek véve – elhagyhatónak tekintünk.

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: maxind∈[e..u] és

 $\forall i \in [e..u]: (f(maxind) >= f(i))$ és

maxért=f(maxind)

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

Legnagyobb hőmérséklet

Be: $e \in \mathbb{N}$, $u \in \mathbb{N}$, $n \in \mathbb{N}$, $h \circ m \in \mathbb{R}[1...n]$

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)$

és e=1 és u=n és e<=u

Uf: ∃i∈[1..n]:(lnh=hőm[i]) és

 $\forall i \in [1..n]: (lnh>=hőm[i])$

2. Alteres visszavezetés (kevesebb bemeneti adat)

A feladat implicit módon tartalmazza az intervallum határait. Ezek állandó értékek

→ beemelhetők az adatok közé → előfeltétel

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Sa: maxind∈Z

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: maxind∈[e..u] és

 $\forall i \in [e..u]:(f(maxind)>=f(i))$ és

maxért=f(maxind)

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

Legnagyobb hőmérséklet

Be: $e \in \mathbb{N}$, $u \in \mathbb{N}$, $n \in \mathbb{N}$, $h \notin \mathbb{R}[1...n]$

Sa: maxind∈Z

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hom[i] < = 100)$

és e=1 és u=n és e<=u

Uf: ∃i∈[1..n]:(lnh=hőm[i]) és

 $\forall i \in [1..n]: (lnh>=hőm[i])$

3. Alteres visszavezetés (kevesebb kimeneti adat)

A mintafeladat kimeneti adata segédadattá avanzsálható, a konkrét feladatban ugyanilyen néven megjelenik segédadat

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z

Sa: maxind∈Z

Ki: maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: maxind∈[e..u] és
 ∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) és
 maxért=f(maxind)

.

Legnagyobb hőmérséklet

Be: $e \in N$, $u \in N$, $n \in N$, $h \circ m \in R[1...n]$

Sa: maxind∈Z

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)$

és e=1 és u=n és e<=u

Uf: ∃i∈[1..n]:(lnh=hőm[i]) és

 $\forall i \in [1..n]: (lnh>=hőm[i])$

4. Általános visszavezetés (szigorúbb előfeltétel)

A konkrét feladat előfeltétele szigorúbb, így szűkíti a megoldás értelmezési tartományát, ami megtehető

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

Be: e∈Z, u∈Z Sa: maxind∈Z

Ki: maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: maxind∈[e..u] és
 ∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) és
 maxért=f(maxind)

Legnagyobb hőmérséklet

Be: $e \in \mathbb{N}$, $u \in \mathbb{N}$, $n \in \mathbb{N}$, $h \circ m \in \mathbb{R}[1...n]$

Sa: maxind∈Z

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)$

és e=1 és u=n és e<=u

Uf: maxind∈[1..n] és

∀i∈[1..n]:(hőm[maxind]>=hőm[i])

és lnh=hőm[maxind]

5. Általános visszavezetés (gyengébb utófeltétel)

Utófeltétel átalakítása: a bevezetett segédadattal átfogalmazható, mit tudunk Inh és e,u,hőm kapcsolatáról -> szigorítjuk az utófeltételt

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Sa: maxind∈Z
```

Ki: maxért∈H

Ef: e<=u

```
Uf: maxind∈[e..u] és
 és maxért=f (maxind)
```

Legnagyobb hőmérséklet

```
Be: e \in \mathbb{N}, u \in \mathbb{N}, n \in \mathbb{N}, h \notin \mathbb{R}[1...n]
                                            Sa: maxind∈7
                                            Ki:
                                                                lnh ∈R
                                            Ef: e<=u és e=1 és u=n és
                                                 n>0 és
                                                  \forall i \in [1..n]: (-100 < = h \circ m[i] < = 100)
                                            Uf: maxind∈[1..n] és
\forall i \in [e..u]: (f(maxind)) = f(i)) \quad \forall i \in [1..n]: (hőm[maxind]) = hőm[i]
                                             és:lnh =hốm[maxind]
```

Kis átrendezéssel a konkrét feladat megfeleltethető a mintafeladatnak.

e..u

f(i)

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
Sa: maxind∈Z
Ki:
      maxért∈H
Ef: e<=u
Uf: maxind∈[e..u] és
 és maxért=f (maxind)
Uf: (maxind, maxért)=
               MAX(i=e..u,f(i))
maxind, maxért ~ maxind, lnh
```

~ 1..n

~ hốm[i]

Legnagyobb hőmérséklet

```
Be: e \in \mathbb{N}, u \in \mathbb{N}, n \in \mathbb{N}, h \notin \mathbb{R}[1..n]
                                           Sa: maxind∈Z
                                          Ki:
                                                              lnh ∈R
                                           Ef: e<=u és e=1 és u=n és
                                                n>0 és
                                                \forall i \in [1..n]: (-100 < = hőm[i] < = 100)
                                          Uf: maxind∈[1..n] és
\forall i \in [e..u]: (f(maxind)) = f(i)) \quad \forall i \in [1..n]: (hőm[maxind]) = hőm[i])
                                            és lnh =hőm[maxind]
                                          Uf: (maxind, lnh)=
                                                                 MAX(i=1...n, hốm[i])
```

A visszavezetés megtehető

Egy hőmérsékletstatisztika alapján add meg a legnagyobb hőmérsékletet!

Feladatsablon

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: maxind∈Z, maxért∈H

Ef: e<=u

Uf: (maxind, maxért)=

MAX(i=e..u,f(i))

Legnagyobb hőmérséklet

Be: n∈N, hőm∈R[1...n]

Ki: lnh∈R

Ef: n>0 és

 $\forall i \in [1..n]: (-100 < = hom[i] < = 100)$

Uf: (,lnh)=

MAX(i=1...n, hőm[i])

```
maxind, maxért ~ maxind, lnh
e..u ~ 1..n
f(i) ~ hőm[i]
```

